# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **Krkonošská Poradenská a Informační, o. p. s.,** se sídlem náměstí Osvobození 247, Trutnov, zast. JUDr. Michalem Hruškou, advokátem se sídlem Svatojanské náměstí 47, Trutnov, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství,** se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, ve věci návrhu na vyslovení neúčinnosti doručení, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2017, čj. 6 A 57/2015-90,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2015, čj. 88528/2014-MZE-14112. Tato žaloba byla rozsudkem Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 11. 7. 2017, čj. 6 A 57/2015-47 (dále jen „rozsudek ze dne 11. 7. 2017“), zamítnuta. Proti rozsudku stěžovatelka podala kasační stížnost, jejíž součástí byl i návrh na prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti, eventuálně též návrh na vyslovení neúčinnosti doručení napadeného rozsudku ze dne 11. 7. 2017. Tato kasační stížnost byla u Nejvyššího správního soudu evidována pod sp. zn. 3 Afs 251/2017. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 11. 10. 2017, čj. 3 Afs 251/2017-24, návrh na vyslovení neúčinnosti doručení postoupil zpět městskému soudu k rozhodnutí. Městský soud tento návrh zamítl usnesením, které je napadeno nyní podanou kasační stížností.

[2] Městský soud doručil dne 12. 7. 2017 rozsudek ze dne 11. 7. 2017 zástupci stěžovatelky. Ten dne 2. 8. 2017 soudu oznámil, že již ode dne 26. 6. 2017 není jejím zástupcem, a proto mělo být doručeno přímo stěžovatelce. Městský soud v napadeném usnesení uvedl, že vůči soudu zastoupení trvalo i v době doručování rozsudku ze dne 11. 7. 2017, jelikož mu nebyla známa žádná jiná skutečnost. Doručení proběhlo přihlášením oprávněné osoby do datové schránky, nikoliv fikcí. Ze strany původního zástupce se tedy nejednalo o omluvitelné důvody, když soudu oznámil, že již není zástupce

až téměř tři týdny od doručení rozsudku ze dne 11. 7. 2017. Rovněž nic nebránilo stěžovatelce, aby oznámila ukončení zastoupení přímo městskému soudu.

[3] V kasační stížnosti stěžovatelka uvedla, že dohoda o ukončení zastoupení byla soudu doručena již dne 15. 8. 2017. Původní právní zástupce ji zaslal po návratu z dovolené. Stěžovatelka nevěděla, že bylo v mezidobí doručováno stále původnímu zástupci. Tuto skutečnost se dozvěděla až po návratu z dovolené. Omluvitelný důvod spatřuje v tom, že se domnívala, že informaci o ukončení zastoupení zašle soudu právě předchozí právní zástupce, a proto sama stěžovatelka tak neučinila. Zastoupení skončilo dne 26. 6. 2017. Tímto okamžikem měly být všechny písemnosti doručovány přímo stěžovatelce.

[4] Podle § 104 odst. 3 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), je kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.

[5] Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 25. 8. 2010, čj. 3 Ans 13/2010-109, dospěl k závěru, že *„usnesení o návrhu žalobce na prohlášení doručení rozhodnutí za neúčinné je nutno považovat pouze za rozhodnutí upravující vedení řízení. Takovými rozhodnutími jsou v zásadě usnesení vydávaná v průběhu řízení, nemající vliv na rozhodnutí ve věci samé. Nejvyšší správní soud má totiž za to, že při posouzení včasnosti kasační stížnosti podané proti rozhodnutí krajského soudu, jehož účinné doručení bylo návrhem účastníka zpochybněno, není vázán usnesením krajského soudu o tomto návrhu, a sám si posuzuje, kdy, případně zda vůbec bylo rozhodnutí krajského soudu doručeno. Usnesení krajského soudu o návrhu na prohlášení neúčinnosti doručení tudíž nemá vliv na rozhodnutí o kasační stížnosti, resp. na to, zda bude jako včasná projednána. Odnětí možnosti brojit proti tomuto usnesení kasační stížností tak účastníka řízení v jeho právech nikterak nezkracuje."* (srov. i usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2010, čj. 3 Ans 12/2010-105).

[6] Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 14. 12. 2017, čj. 3 Afs 251/2017-30, přezkoumal rozsudek ze dne 11. 7. 2017, kde se zabýval nejprve včasností podané kasační stížnosti, a tedy i právním názorem městského soudu vysloveným v nyní napadeném usnesení. Postupoval tak v souladu s výše uvedenou judikaturou a stěžovatelce nebyl upřen přezkum nyní napadeného usnesení městského soudu.

[7] Kasační soud poznamenává, že nesprávné poučení stěžovatelky o možnosti podat kasační stížnost v poučení napadeného usnesení, nezakládá přípustnost kasační stížnosti (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, čj. 3 Ads 37/2004-36, č. 737/2006 Sb. NSS).

[8] Vzhledem k tomu, že napadené usnesení je rozhodnutí, jímž se upravuje vedení řízení, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 a § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s jako nepřípustnou odmítl.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. března 2018

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu